

Kongregácia Dcér Božskej Lásky na Slovensku
Provincia Sedembolestnej Panny Márie

Sr. Mária Majella (Anna) Falatová, FDC

Narodená:	30. 03. 1925	Valaská Belá, okr. Prievidza
Vstup do Kongregácie:	28. 08.1939	Trnava
Vstup do noviciátu:	28. 08.1945	Trnava
Prvé sľuby:	21. 08. 1947	Trnava
Večné sľuby:	08.09.1956	Tatrovice CZ (tajne v kostole)
Zomrela:	30. 07. 2020	Trnava

Sestra Mária Majella, krstným menom Anna, sa narodila 30. marca 1925 vo Valaskej Belej. Zbožní rodičia Pavol a Mária, rodená Kočková, s veľkou starostlivosťou vychovali sedem detí. Odovzdali im aj dar kresťanskej viery. Anička bola v poradí tretia. Milovala svoju pokrvnú rodinu a po celý život všetkých sprevádzala modlitbou.

Od detstva cítila povolanie k úplnému darovaniu sa Bohu v zasvätenom živote. Rada spomínala na prvé stretnutia so sestrami z Kongregácie Dcér Božskej Lásky, ktoré prichádzali aj k nim, s prosbou o materiálnu pomoc pre zabezpečenie sirotincov a detských zariadení. Raz pri takejto návšteve mamičke vyjadrila svoju túžbu stať sa rehoľnou sestrou: „aj ja chcem byť takou sestričkou“. Táto jej túžba sa naplnila hneď po skončení osemročnej ľudovej školy.

Do Kongregácie Dcér Božskej Lásky ju prijala provinciálna predstavená Matka Alexandrina Maďarová 28. augusta 1939 Trnave, v kláštore na Emmerovej ulici, Mariánsky ústav. Anička mala vtedy iba 14 rokov. Ako kandidátka si doplnila štúdiá. Jeden rok navštevovala meštiansku školu. Potom nastúpila na Učiteľskú akadémiu u sestier uršulínok, ktorú ukončila maturitnou skúškou. Popritom sa usilovne učila hrať najskôr na klavíri a neskôr na organe. Bola žiačkou slávneho hudobného skladateľa Mikuláša Schneidra-Trnavského. S veľkou radosťou a vďačnosťou spomínala na jeho rady.

Napredovala aj v rehoľnej formácii. Po uplynutí kandidatúry a postulátu, vstúpila 28. augusta 1945 do noviciátu v Trnave a prijala meno sr. M. Majella. Týmto obdobím ju sprevádzala magistra sr. M. Oliva Špačková. Na toto obdobie spomína vo svojich zápiskoch: „Pána Ježiša som mala nadovšetko rada a tak som mu prinášala všetko v obeť, z lásky, ochotne, i keď so slzami. Snažila som sa vpravovať do rehoľného života a bola som šťastná, že som si zvolila nasledovať Krista.“

Prvé sľuby zložila 21. augusta 1947 v Trnave do rúk provinciálnej predstavenej M. M. Alexandriny Maďarovej. Večné sľuby skladala v Tatroviciach 8. septembra 1956, tajne, v uzamknutom kostole, tiež do rúk Matky Alexandriny Bolo to v čase po násilnej deportácii rehoľných sestier (1951) do Čiech na práce v textilných továrňach.

V roku 1946, ako druhoročná novicka, bola preložená do Spišskej Soboty, kde učila na Národnej škole. Veľmi sa tešila tomuto poslaniu, ktoré žiaľ trvalo krátko, keďže v roku 1950 komunistický režim zakázal sestrám učiť na školách. A začalo sa so sústreďovaním sestier. Pre sr. Majellu to bola ťažká skúška, ktorú zvládla iba s oddanosťou do Božej vôle a Prozreteľnosti. Píše: „Silou a radosťou mojej duše je Pán. K nemu neustále pozdvihujem svoj zrak a otváram mu svoje srdce i dušu.“ Panna Mária bola pre ňu veľkým vzorom, oporou. Silne verila jej pomoci a ochrane. Vyjadrila to slovami: „Mária, Kráľovná vesmíru, ty si mojim vytúženým ideálom a oporou na ceste ku Kráľovi neba i zeme.

V noci 18. apríla 1952, spolu s ďalšími našimi sestrami bola prevezená zo Spišskej Soboty do sústreďovacieho kláštora vo Vrbovom. Tu sa zapájala do domácich a poľných prác. Odtiaľ, 12.12.1952, zavčas rána odviezli naše sestry do Močenku a ešte v ten istý deň večer do Čiech, do Nejdeku pri Karlových Varoch, kde spolu so sestrami z ďalších troch reholí pracovali v továrni na česanie vlny. Podmienky trojzmennej prevádzky boli pre sestry veľmi ťažké. 2. októbra 1954 sa sestry a teda aj sr. Majella, sťahovali bývať do Tatrovic a odtiaľ cestovali autobusom (8 km) do Nejdeku do továrne. Už v roku 1957 boli naše sestry prevezené do Starkova a s nimi aj sr. Majella, kde už mohli pracovať v Domove dôchodcov. Sr. Majelle tu bola pridelená práca upratovačky a pomáhala aj pri všetkých prácach. Odtiaľ, z nariadenia vedúceho domova, ich v roku 1961 presťahovali do Vrchlabí, toto mesto, je nazývané aj „vstupná brána do Krkonoš“. Aj tu bola sestrám určená práca v Domove dôchodcov. Sr. Majella dostala prácu skladovej účtovníčky. Túto prácu vykonávala veľmi svedomito a zodpovedne do roku 1972, kedy opäť z nariadenia svetskej moci sestry museli opustiť toto miesto. Sr. Majella bola preložená do Hajnici u Trutnova, do komunity našich sestier, ktoré tam pracovali v Ústave sociálnej starostlivosti pre telesne a duševne postihnuté deti do 12 rokov. Absolvovala ošetrovateľský kurz a pracovala tu ako vychovávateľka i ošetrovateľka do roku 1980, kedy bola preložená do Biele Vody v Jeseníkoch, kde nastúpila opäť do práce účtovníčky v Charitnom domove pre sestry z viacerých kongregácií (všetkých spolu bolo približne 400). V roku 1993 sa sestra Majella vracia na Slovensko, do Ivanky pri Dunaji, kde pomáhala pri domácich prácach. Ale už v roku 1994 bola preložená do komunity v Trnave, kde ostala do konca svojho života. Zapájala sa do všetkých domácich prác a zastávala službu organistky.

Sestra Majella bola veľmi obetavá a disponovaná aj pre zodpovedné úlohy, ktoré jej predstavení zverili. Zastávala aj službu predstavenej komunity.

Dobre ovládala nemčinu a veľmi ochotne prekladala kongregačné materiály z nemčiny do slovenčiny a opačne. Preložila mnoho nekrológov zomrelých sestier. Túto službu konala do svojich 94 rokov. Všetko písala rukou. Jej rukopis, aj napriek vysokému veku bol stále krasopisný, úhl'adný a dobre čitateľný.

Milovala Cirkev i Kongregáciu. Mala veľkú lásku k Zakladateľke, Božej služobnici Františke Lechnerovej a vrúcne sa modlila o jej skoré blahorečenie. Pri jednom stretnutí s generálnou predstavenou Sr. Nicolínou Hendges, FDC vyjadrila myšlienku, aby bol otvorený osobitný bankový účet určený len na výdavky pri procese blahorečenia Zakladateľky, hoci proces ešte ani nezačal. Účet bol otvorený.

Sr. Majella žila verne spiritualitu a charizmu Kongregácie, bola svedomitá v zachovávaní rehoľných sľubov, životu podľa nášho vlastného práva i podľa požiadaviek Cirkvi. Vyznačovala sa duchom modlitby, láskou k Bohu, k spolusestrám a bližnému, vďačnosťou, jednoduchosťou, porozumením druhých. Mala veľkú úctu k predstaveným. Bola obetavá, skromná, pokojamilovná, empatická a milujúca poriadok vo všetkom takmer až do konca svojho života. Svoje talenty rozvíjala tvorivosťou, písala básne, spomienky, zápisky, z ktorých je bohatá zbierka. Všade, kde pôsobila, slúžila aj svojim talentom organistky a speváčky, a to nielen v komunite sestier, ale aj vo farnostiach a na filiálkach.

Sr. Majella si uvedomovala aj svoje slabosti, nedostatky, chyby, za ktoré ochotne odprosila. Bolesti a choroby znášala trpezlivo a pokojne.

Začiatkom mája si zlomila nohu, bola krátko hospitalizovaná v nemocnici. Od chvíle návratu z nemocnice ostala pripútaná na lôžku. Trpela ticho, pokojne . Za všetko bola veľmi vďačná. Sestry trnavskej komunity sa o ňu s láskou a obetavosťou starali, bdeli pri nej a sprevádzali modlitbou až do jej posledného výdychu, kedy ticho a pokojne odovzdala svoju dušu Nebeskému Otcovi, ktorého v posledných dňoch života častejšie vzývala: „Bože môj...“.

Veríme, že teraz už môže splniť slová, ktoré zapísala vo svojom zápisníku: „Milovaný Bože, tvoje milosti a dary, ktorými si ma doteraz zahrňal sú tak bohaté a vzácne, že sa ti tu na zemi nikdy nemôžem odvd'ačiť, dokonale to urobím až v nebi, v tvojom Božskom náručí.“

Drahá sestra Majella, ďakujeme Bohu za dar Vášho života, viery, povolania do Kongregácie Dcér Božskej Lásky, za svedectvo vernosti a vytrvalosti v povolaní, za bohaté duchovné dedičstvo, ktoré ste nám zanechali. Nech Vám všetko odmení milosrdný Otec večným prebývaním v jeho príbytku.

Odpočinutie večné daj jej Pane.....

Trnava, 3.8.2020

Napísala sr. M. Felicitas Vengliková, FDC